

Kız Kulesi Masalları

KELOĞLAN İLE NOHUT MASALI

Menşei: Anadolu

Yol az iken, uz iken.
Anam evde yok iken.
Karatavuk kömürcü, saksağan berber iken,
Bir masal duydum kimlerden?
Aldım, cebime koydum, tutup size getirdim.

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, köyün birinde mutlu mesut yaşamış bizim Keloğlan. Bir gün Keloğlan'ın karnı çok acıkmış ve yiyecek bir şeyler bulmak için mutfığa girmiş. Tam takır kuru bakır mutfakta aramış, taramış, hiçbir şey bulamamış. Tam vazgeçecekken terekte duran kavanozun dibinde haşlanmış bir nohut tanesi görmüş. Ama nasıl da lezzetli, nasıl da tombul, iştah kabartan bir nohut... Keloğlan'ın gözleri parlamış. Tam kavanozu eline almış ki bir de ne olsun! Kavanoz elinden kayıp pat diye düşmüş, içindeki nohut tanesi de yerde yuvarlanıp iki tahtanın arasına sıkışivermiş.

Keloğlan nohudu tahtaların arasından çıkarmak için elini uzatmış. Ama parmakları bir türlü tahtaların arasına girmemiş. Bir kaşıkla çıkarmayı denemiş, başaramamış. Ne yapsa, ne etse nohudunu sıkıştığı yerden alamamış.

Düşünmüş, taşınmış, kel başını kaşımış. Aklına köydeki marangoz gelmiş. "Marangoz tahtaları kesip sıkışan nohudu çıkarabilir" demiş. Böylece düşmüş yola, varmış marangozun karşısına. "Aman marangoz amca, edersen sen bana yardım edersin. Nohudum mutfaktaki tahtaların arasına sıkıştı. Ne yaparsam yapayım çıkaramadım. Karnım da çok acıktı. Gel de nohudu çıkar ne olursun" demiş.

Marangoz Keloğlan'ı pek severmiş. "Sana seve seve yardım ederdim ama..." demiş. "Akşama kadar Beyin istediği sandığı yetiştirmek zorundayım. Ancak Bey izin verirse yardım edebilirim."

Keloğlan bunun üzerine Beyin konağına gitmiş. Ona küçük nohudu ve marangozun söylediklerini anlatmış. Sonra da marangozun kendisine yardım etmesi için sandığı yapmaya ara verip veremeyeceğini sormuş. Bey de "Keloğlan, sandığı hanımım için yaptırıyorum. Benden değil, ondan izin alman gerek" demiş.

Bunun üzerine Keloğlan, Beyin hanımına gitmiş. Hanım, allı morlu, dallı budaklı bir kanaviçe işliyormuş. Keloğlan ona da durumu anlatmış ve marangoza bir süre izin verip veremeyeceğini sormuş. Hanım kendisini işine öylesine vermiş ki, başını bile kaldırmadan "Beni meşgul etme Keloğlan," demiş. "Şunu bitirmeden yerimden kıpırdamam, ancak bir fare geçerse kalkıp beyimle konuşurum" demiş.

Keloğlan öylece kalakalmış. Ne yapacağım diye düşünürken duvarda küçük bir fare deliği görmüş. Hemen yuvanın yanına gitmiş, seslenmiş. İçeriden minicik bir fare çıkmış. Keloğlan fareye olan biteni güzelce anlatmış ve konağın hanımını yerinden kaldırmak için yardımını istemiş. Fare de gülererek:

“Yuvamda rahatım yerinde. Ne güzel yan gelip yatıyorum. Bir kedi peşime düşmedikçe sıcak yuvamdan çıkmaya hiç niyetim yok” demiş.

Keloğlan konaktan eli boş, başı önünde, karnı açlıktan guruldaya guruldaya çıkmış. Yolda yürürken bir kedinin kuru bir su yatağında miskin miskin uyuduğunu görmüş. Hemen yanına gitmiş, nohuttan başlayarak başından geçenleri ona da bir bir anlatmış ve fareyi yuvasından çıkarabilmek için yardımını istemiş.

Miskin kedi esneyerek "Burada ne güzel uyuyorum, beni buradan ancak gürül gürül akan bir su kaldırabilir" deyince Keloğlan kuru su yatağını takip ederek suyun kaynağını bulmuş, bütün olup biteni baştan sona ona anlatmış.

Kuru su kaynağı da "Ah Keloğlan," demiş. "Sana yardım etmek için şöyle gürül gürül akmak isterdim ama baksana, her yerim çer çöp içinde. Su yatağım tılandı. Şöyle etrafımı güzelce temizler, yolumu açarsan akabilirim."

Keloğlan da bunun üzerine sıvamış kollarını, paçalarını; başlamış suyun yatağındaki dalları taşları toplamaya. Bütün çeri çöpü toplayınca berrak mı berrak bir su çağlamaya başlamış. Aka aka kedinin kuyruğuna kadar gelmiş.

Miskin kedi hop diye zıplamış çıkmış su yatağından. Koşa koşa konağa varmış.

Konağa bir kedinin girdiğini gören fare, yuvasından can havliyle fırlamış.

Fareyi gören evin hanımı elindeki işi bir kenara atıp Beyin yanına gitmiş, sandık için marangozun acele etmesine gerek olmadığını söylemiş.

Bey marangoza gidip sandığın yapımı için acele etmemesini, önce Keloğlan'ın işini yapmasını söylemiş.

Marangoz da Keloğlan ile birlikte onun evinin yolunu tutmuş. Testeresiyle tahtaları kesmiş ve nohudu çıkarıp Keloğlan'a vermiş.

Keloğlan marangoza teşekkür edip uğurladıktan sonra nohudunu afiyetle yiyip karnını bir güzel doyurmuş.

Bu masal da burada bitmiş.

Gökten üç elma düşmüş; biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de rızkının peşine düşüp pes etmeyenlerin başına...

Hepinize iyi uykulaaaar...